

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Praxis istius exercitii in ipso Salvatore nostro

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

helus linguam præ siti expromebat : verùm cum pedissequorum nonnemo illum vi abduxisset ad proximum viæ fontem, ut biberet, canis vix linguam aquæ intingebat, quin confestim oculos ad Herum dirigeret, utrum adhuc in conspectu esset, moxque ubi è conspectu abierat, festinantissimè eum consecratus est, neque ullatenus, ut ulterius biberet, detineri potuit. ex quo magnus hic Religiosus ac verus spiritualis vitæ Pater hanc elicit considerationem : Si hoc animal tantoperè diligebat Herum suum ob frustillum panis, quem ei quotidie porrigebat ; quanto ampliùs diligere homo deberet Deum, à quo singulis momentis tot tantasque percipit gratias ac beneficia ? Et si bestia ratione destituta tantoperè in deliciis habet præsentiam heri sui ; quomodo homines, ac præcipuè Religiosi, non deberent ampliùs contendere, ut semper in Dei sui præsentia agerent ? Ac deniq; si bestia illa inter bibendum intanto Solis æstu, cor, oculos & affectum semper habebat in herum suum tantoperè defixum, ut plus de illo quàm potu cogitaret, nunquid & nos corda nostra & affectus in Deum semper habere deberemus defixos ?

Hæc exēpla sunt, quæ nos docere possunt, qua ratione fructum ferre queamus ex omnibus illis, quæ videmus, omniaque, quæ in hoc mundo inferiore sunt, in sensum spiritualem atque interiorem convertere.

Praxis istius exercitii in ipso Salvatore nostro.

REi hujus instructionem per seipsum nobis dedit Salvator ac Dominus noster Christus

stus Jesus. Etenim quid nobis innuunt omnes illæ parabolæ Evangelicæ prorsus admirandæ, nisi quod ipse cunctas res creatas in sensum spiritualem attrahebat? Videtis, inquit, quo ardore homines inquirant thesauros: veri thesauri, quos inquirere vos debetis, in cælo sunt. Videtis in horto vestro arborem infructuosam, ipsamque succidi jubetis, ut in ignem mittatur: ita & vos, nisi dignos æternæ vitæ fructus protuleritis, a terra viventium resecandi, atque in flammam inextinguibiles mittendi estis. Videtis palmitem à vite præcisum non esse aptum, nisi ut in ignem mittatur, ita anima à Deo suo divulsa non est amplius idonea nisi ut in igne infernali ardeat.

Videtis, qua ratione vitem suam amputet, ac superflua resecet agricola, ut fructum plus afferat: ita & vos circumcidere vos debetis, ac superflua cogitationum, actionum atque affectuum resecare, ut fructum omnis generis virtutum proferatis abundantiorum.

Videtis, qua diligentia & amore opilio ovem suam errabundam inquirat: multò ampliori curâ ac sollicitudine Deus animam à via salutis aberrantem revocare, atque ad gregem electorum suorum reducere satagit. Videtis, quantum opere filium suum diligit pater, ut etiam post plures hælluationum ac perditæ vitæ annos ipsum ambabus ulnis excipiat, atque instructo splendidiore convivio lætitiæ ex reditu ipsius conceptæ specimina edat. Pater vester cælestis omninò amore ardentiori prosequitur peccatores ex toto corde suo ad pœnitentiam se convertentes. Videtis, quantum opere suum te-

neatur

neatur amare creditorem, qui ab ipso majorem recepit debiti remissionem. Ita vos eo debetis amplius amare Deum, quo plura peccata remisit. Demum quis vobis sancta perlegerit Evangelia, ipsa scaterere adverteret excellentissimis documentis ex rebus sensibilibus deductis: Ubi videlicet divinus Magister & Salvator noster Jesus Christus considerationes spirituales circa ea omnia, quæ sub sensus cadunt, efformat. Id quod faciebat non solum, ut nos ad divinam hanc Philosophiam, quasi manducaret; sed & ipse pro seipso per scientiam acquisitam hoc exercitio utebatur, etsi modo infinitè eminentiore ac divino. Quadam enim die Apostolis ipsum urgentibus ut manducaret, eo quod jam altæ in meridiem processissent horæ, atque ipse ex itinere multum fatigatus esset, ille respondit: *Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus.*

Joan. 4. 32.

Methodus utendi hoc exercitio.

EX iis, quæ diximus hactenus, facile est unâ ex parte intelligere excellentiam hujus exercitii, quia ipse Dei Filius eo voluit uti; ex alterâ verò parte illius facilitatem, quia ad illius usum nullâ opus est violentiâ aut capitis contentione, sed sufficit habere propositum ex omnibus faciendi fructum, quo concepto, corde esse debemus suaviter recollecto. Deindeque in earum rerum, quæ occurrerint, occasione formare debemus devotum aliquem conceptum, simplicem, non distortum, suavem non violentum, affecti-

*Quomodo
fit elevatio
cordis*